

tropen

Kweekervaringen met.....

Roodkop papegaaiamadines

door Willem de Mooy

Vijf jaar geleden zag ik bij een handelaar op de vogelmarkt in Barneveld een stelletje roodkop papegaaiamadines zitten. Ze zagen er mooi uit. De man garandeerde mij dat ze van buiten kwamen en dat het een bewezen koppel was. Ze waren niet geringd, maar de prijs viel mee en ik heb dat koppel toen aangeschaft. Dit was voor mij de start van het houden en kweken van roodkop papegaaiamadines. Hieronder volgen mijn ervaringen met deze vogels en ga ik ook in op de vraag in hoeverre levend voer noodzakelijk is bij het kweken van roodkop papegaaiamadines.

Mijn eerste 'koppel'

Thuisgekomen heb ik m'n nieuwe aanwinst in een broedkooi (100 x 50 x 50 cm) gedaan en ze een paar weken tot rust laten komen. Het was inmiddels april en dus werd er een nestkastje in gehangen. Het was een type nestkastje dat je ook gebruikt voor de kweek van Gouldamadines, d.w.z. een langwerpige model met een rond invlieggat. Binnen een paar dagen hadden ze het kastje helemaal vol gesleept.

Drie dagen nadat het slepen begonnen was vond ik het eerste ei. 'Dat gaat goed', dacht ik nog, maar toen er tien eieren in het nest lagen kon ik tot geen andere conclusie komen dan dat ik twee poppen had gekocht.

Nu moest ik op zoek naar een man. Na veel zoeken en bellen kon ik bij een kweker een pop ruilen voor een man.

Foto. De buienvolière van Willem de Mooy (foto Willem de Mooy)

Levend voer

In de boeken las ik dat roodkoppen tijdens de kweek levend voer nodig hebben, dus verstrekte ik af en toe wat buffalo wormpjes. Het kersverse koppel had al gauw een nest klaar en ging broeden op vier eitjes. Tijdens het broeden gaf ik geen buffalo's en eivoer meer. In het begin broedden ze zeer onrustig en kwamen bij het minste geluid van het nest. Ik heb mijn kooien in de schuur. Regelmatig gaan daar fietsen en brommers in en uit. Dit is weliswaar niet ideaal, maar ze wennen er wel aan. Na 14 dagen lagen er vier jongen in het nest en kregen ze weer eivoer en buffalo's. De jongen werden goed gevoerd, maar na vier dagen lag er een jong dood op de bodem van de kooi. Het jong was tot bloedens verminkt en zo verging het met alle jongen. Inmiddels was ik lid geworden van de Speciaalclub Natuurbroed Papegaaiamadines. Men vertelde me dat mijn roodkoppen geen natuurbroedvogels waren en dat dit de oorzaak was van de vermoorde jongen. Het koppel ging nog twee keer over tot het leggen

en uitbroeden van eieren, maar ieder legsel ging verloren, omdat de ouders de jongen vermoordden. Ik heb het koppel weggedaan en vervolgens bij een lid van de speciaalclub twee koppels natuurbroedvogels gekocht.

Pratend over mijn belevenissen met de roodkoppen vertelde deze kweker dat hij dezelfde ervaringen had gehad en gestopt was met het verstrekken van buffalo wormen. Hij deed nu koolvis door zijn eivoer en het kweken ging sindsdien een stuk beter. Er werden in ieder geval geen jongen meer aangevreten en uit het nest gegooid.

Naar aanleiding van de ervaringen van de kweker waar ik mijn laatste koppels roodkoppen had gekocht ben ik direct gestopt met het voeren van buffalo's. Vanwege tijdgebrek ben ik niet in de gelegenheid om zelf eivoer te maken en verstrek ik fabriekseivoer van Witte Molen. Ik vul dat aan met gekiemd zaad en verse trosgierst, die ik zelf kweek. De oudervogels zijn er verzot op en stoppen de jongen barstens vol met verse trosgierst.

Foto. Broedkooien met roodkop papegaaiamadines (foto Willem de Mooy)

Wisselende resultaten

Ik heb met het kweken van roodkoppapegaaiamadines wisselend succes. Soms brengen ze een broedsel zonder problemen groot en bij een volgende ronde gooien ze de jongen weer uit het nest. Dit jaar had ik een koppel dat de jongen steeds uit het nest gooide. Ik heb het toen in de buitenvolière gedaan. Hierin zitten wat 'Afrikaantjes', die volop levend voer krijgen. De roodkoppen waren steeds als eerste

bij het levend voer en brachten zonder problemen een nest met vijf prachtige jongen groot. Levend voer ja of nee u mag het zeggen.

Ik denk dat verveling en te weinig beweging in de kooi ook een oorzaak kan zijn. Opvallend bij het kweken in de buitenvolière is dat de vogels meerdere nesten maken. Aankomend broedseizoen ga ik eens

proberen om meerdere kastjes in de broedkooien op te hangen.

Huisvesting en voeding

Tot slot wil ik nog laten weten hoe ik mijn vogels huisvest en verzorg. Omdat ik een heel kleine tuin heb, heb ik ook een kleine buitenvolière. De maten zijn 2,5 x 2 x 2 m. Het frame is gemaakt van ijzerprofiel. De volière is aan twee zijden dicht, voorzien van groen geplastificeerd gaas en geheel overdekt met polycarbonaatplaat.

De beplanting bestaat uit klimop aan de zijkant en conifeer en liguster aan de achterzijde. In de schuur, van 2 x 2 m., heb ik een hangend binnenhok van 2,00 x 0,50 x 0,80 m. Verder heb ik 8 broedhokken van 1,00 x 0,50 x 0,50 m, die ik door het verwijderen van een tussenschot kan 'ombouwen' tot vier vluchten van 2,00 x 0,50 x 0,50 m.

Ik voer mijn vogels een tropenmengeling van van Himbergen. Daarnaast geef ik gebroken gepelde haver. Ze krijgen ook dagelijks een bakje met onkruidzaad. In de rustperiode geef ik ze twee keer per week eivoer van Witte Molen. In het drinkwater krijgen ze één keer per week appelazijn.

Tijdens het kweekseizoen krijgen mijn vogels dagelijks eivoer. Door het eivoer doe ik een mespuntje spirulina en wisselend meng ik er gemalen broccoli of jonge brandnetels door. Mijn vogelvriend heeft een bloemenkwekerij en bij hem telen we trosgierst. De vogels zijn hier gek op en voeren de jongen er uitstekend mee.

Wie vragen heeft over het houden en kweken van roodkop papegaaiamadines kan natuurlijk altijd contact met me opnemen; telefonisch, tel. 071-4026723, of per e-mail: willemdemooy@hotmail.com

Foto. 27 mei 2006, barbecue. Overzicht van een deel van de zaal waar, onder het genot van een Drankje, vlees, vis en salades werden verorberd (foto Jaap Plokker)